

DOMRA (3) sb f

Tekst nie oznacza ó; a jasne.

sg N domra (1). ◇ I domrą (1). ◇ L domrze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Instrument rosyjski przeszczepiony ze Wschodu; budowę zbliżony do lutni z okrągłym pudłem rezonansowym, długą szyją i trzema metalowymi strunami szarpanymi piórkami. Budny tłumaczy łac. organum nazwą znanego sobie instrumentu; organum PolAnt (3) : Nechyloth naczynie muzyczne podobne co dziś domrą zowiemy. BudBib I 292d marg.

Szereg: »struna i domra« (1): Chwalcie go ná bębnie y ná piźczące/ chwalcie go ná ftrunách y ná domrze. BudBib Ps 150/4.

W przén (1) : Y ítálá fię ímętkiem Arfá moiá/ á domrá moiá głósem płáčzących. BudBib Iob 30/31.

SB